

II. Вече Народне в Коломи вимагає ти громади и господарств, котри понесуть шкоди отъ дикой звѣрнн, щоби користаючи изъ своихъ правъ:

- 1) удавалася численно до старостів сь прослаби о паншпорти на стральби;
- 2) ставали до лицитаціи громадского польовани и старалися, абы тое польоване досталося въ користий для нихъ руки;
- 3) домагалися въ старостахъ, щоби ти жь зараджували выгублюванне шкодливой звѣрнн, де дуже розмножилася;
- 4) въ разѣ акон шкоды черезъ дику звѣрнну, щоби пошкодованнй сейчасъ домагалися въ старостий справедливого вынагородженя;
- 5) щоби въ кождѣмъ разѣ, де староство не залагодить справы въ користь господарствъ або громад, удавалася до высшихъ властей (наместничства, министерства, аж до администраціионого трибуналу);
- 6) щоби черезъ своихъ послѣвъ подавали петици до Союзу о зарадженьє ихъ кривдамъ и сгратамъ зробленимъ черезъ дику звѣрнну; и
- 7) щоби въ разѣ потреби подавали свои кривды до публичной вѣдомости черезъ газету, на вѣчахъ, и т. д., и тымъ способомъ старалися якъ наибольше людей зъединити для той справы.

III. Вече Народне в Коломи вимагає рускихъ послѣвъ якъ и всѣхъ послѣвъ выбранныхъ громадами, щоби петици вь справѣ шкоды отъ дикой звѣрнн якъ найсилнѣйше попирали, и щоби старалися о користие для громад и хлѣборобствъ уладженне справы польовани и забезпеченя отъ дикой звѣрнн.

По рефератахъ д-ря Ганковичъ поставивъ а вѣдъ однодушно приняли такую резолюцію:

Вече Народне в Коломи высказує желанне, щоби послы, выбраннй отъ меншихъ посѣлостей зъ рускихъ сторѣнь до Союзу красеного и до Рады державной, складали выборцащъ що року справозданье изъ своихъ дѣльности.

Наковець председатель о. Коблявскій закрылъ Вече, а избранный народъ отпѣивавъ „многая лѣта“ цѣсаревн, референтамъ, председателю и др.

Ширшій звѣсть рефератѣвъ и свои звѣсты о першѣмъ окружѣмъ Вѣчу вь Коломи вастерѣгаемо собѣ подати въ наиблизѣмъ часѣ.

Зъ исторіи звѣстного „Заведенія“.

(Далше.)

II. Савелина обжаловано о суму 24.387 зр. 37 кр. Суму тую не донесла дирекція збожевой торговлѣ въ Тернополи до центральной казны „Заведенія“ ще въ 1881 році, т. е. въ томъ часѣ, коли збожевыми магазинами управлѣвъ не п. Савелинъ, а жидъ Иондоръ Фалинъ. Се однакожъ не перешкаждало п. Коширокому, щоби вою вину зложата на п. Савелина. Онъ завѣзавъ его ще до Львова и тутъ бравъ зъ него протоколы. Якъ була тѣ протоколы, котрымъ товаришала выкрывана и галасом, я въ то не входжу. Але цѣль була соаглена. Персональ „Заведенія“, а окорю за тымъ и ширшій кружки, набрали перевѣдченя, що новий директоръ страхъ акій энергичный, що онъ доперва зробить ладъ въ „Заведенію“, що онъ вынаде воакій дефравдаціи и мальверсаціи и потягне воіхъ до строгой отвѣчалности. Про п. Савелина отади собѣ навѣтъ его ширшій пріятелѣ въ давнихъ лучшихъ часѣвъ шептати де-що на ухо, а снлѣтѣй тѣ загородили п. Савелину разъ на все дорогу до дирекціи „Заведенія“. О то го ловно и розходилося.

II. Савелинъ не давъ однакожъ збитися зъ толку. Онъ поѣхавъ до Тернополи и зъ-оттамъ вже подѣ днѣмъ 31 марта выславъ до дирекціи писмо оъ точнымъ поясненіемъ завестіонованныхъ позиціи, входячихъ въ суму 24.387 зр. 37 кр. Подробно въ тую справу входити менѣ трудно, хотя, якъ-бы ся ширше розобрати, читателѣ мои „Исторія Заведенія“ могла-бы перевѣдчентися, що центральна дирекція навѣтъ добре не знала предмету, въ котромъ обвиняла п. Савелина. На доказъ того досить оказати, що по першѣмъ писменнѣмъ оправданю п. Савелина дирекція о би вѣла свои претенсіи вже до сумы 20.594 зр. 16 кр., т. е. о майже 4.000 зр. До того треба ще додати, що минимй сей децидентъ, походячій въ 1881 р. (за орудованя торговую филию Иондора Фалина), вже въ 1882 р. центральна дирекція „порядкувала“, отже-жъ до п. Савелина нова дирекція не могла мати великихъ претенсіи.

На друге писмо дирекція въ 1 цѣтнѣ 1884 р., котре укладатъ вже не п. Волошиновичъ, а п. Подгорецкій, п. Савелинъ не залишилъ такожъ отвѣстности и подлинной позиціи пояснени. И въ того то поясненя показалося дуже нагладно, що центральна дирекція будущо управителюва тернопольской збожевой казни, п. Исидору Фалину, подѣ днѣмъ 31 марта кредитувала суму 22.284 зр., т. е. заласала его въ своихъ своихъ „доисковательствъ“, якими була Маташко, Кандиеръ и богато, богато чиновникѣвъ „Заведенія“; що про-то упоминается о тую суму п. Савелина дирекція не мала ніякого права. Зъ сего поясненя показалося навѣтъ тако, що дирекція упоминается о три вѣсакѣ по 1000 зр., котри були давно сплаченѣ, а п. Савелинъ переслалъ до будани сторопамъ. Прочихъ позиціи не хочу тикати, бо для неаховыхъ булѣ бы они не конче зрозумѣлѣ и мало интереснѣ, але читателѣ могли-бы зъ воерего доперва зрозумѣти, акій х а о с ѣ панувавъ въ кнѣгахъ „Заведенія“ и яка тамъ була еахова ердуція. Я самъ бачивъ рахунокъ одного довжника „Заведенія“, робленый за дирекціи д-ра Ив. Добрянского и Савчанского трома урядниками въ часѣ двухъ тыжднѣвъ, просто обчисленне процентѣвъ отъ веколевого доугу въ сумѣ 100 зр., и воѣ три рахунки не только грубо рознижѣлѣ отъ себе, але повѣтѣше зробленимъ выназувалъ меншій претенсіи. Тогда и подумавъ я, а що жь дѣлаетъ тутъ съ нашими селанами, якъ имъ обидѣются проценты змычнѣй и проценты проволонки? Другій фактъ есть менѣ такожъ звѣстный, що членъ Совѣта управляющого въ ликвидатурѣ мусѣвъ учти одного многолѣтнього чиновника простого рахунку процентного и давалъ ему задачѣ до выробленя якъ школяреви въ IV-той классѣ гимназіалнѣй. Не давота про то, що богато претенсіи, поставленнѣмъ дирекцію до п. Савелина, показалося илюзоричными. И по мой думцѣ п. Савелинъ повиненъ бы ще вынѣ справу тую такъ воесторонно пояснити, щоби противники его не могли шариати о нѣмъ вѣстѣй, оскорбляющихъ его честь и характеръ.

Мимо своихъ оправданъ одержавъ однакожъ п. Савелинъ подѣ днѣмъ 30 марта 1885 р. писмо зъ дирекціи, що рѣшеннѣмъ управляющого Совѣта зъ 12 марта „векольныхъ и торговыхъ операціи въ Тернополи о совершенно прекращаються, а Тернопольское отдѣленіе для торговлѣ немедленно будетъ закрыто“. Яко причину подано: „значительными убытками, причиненными Заведенію“. II. Савелинъ мавъ сейчасъ службу отдалити, все, що було на складѣ, продати, и воѣ оумы, котрыхъ „разходѣ не оправданнѣ“, центральной дирекціи „немедленно“ звернути. Управу казы задатковой лашено на разѣ п. Савелинѣ, але жалованье его зъ 2.550 зр. рѣчно зредуковано на 800 зр. Тымъ и дано гробну не чатѣ воакій „коммерческой одѣлцѣ“, на котру, по мнѣнію п. Савелина, Товариство югозападныхъ желѣзницъ повѣ року передѣ тымъ дало 300.000 рублѣвъ...

Се бувъ другій тяжкій ударъ, нанесенный п. Савелинѣ, але не послѣдний. Для 15 червня 1885 р. явлюся у п. Савелина новый бухгалтеръ „Заведенія“, п. Ант. Щуровскій, съ полномочіемъ, выставленнымъ дирекцію 13 червня 1885 р. до ч. 1122, въ котромъ стояло, що при-сланный має право „привести въ совершенную ясность дѣло ликвидации торгового отдѣленія въ Тернополи“, а п. Савелинъ має ему воіхъ „подчинитися“. Слова „явѣтѣ“ и „подчинитися“ вразили наибольше п. Савелина. — Се — подумавъ онъ, — за мою 11-лѣтню службу для „Заведенія“, се за то, що я заснувавъ торгову збожевую филию, що мѣшками окуповувавъ збоже у нашихъ селанъ, що кѣльканацати Руоннамъ давалъ хлѣбъ при собѣ, що черезъ мене „Заведенію“ набрало розголосу и по-за границями Австріи; се за то, що я въ крайній потребѣ выхлопотавъ субвенцію въ Россіи! Боляся, щоби я не забравъ имъ мѣсто директора въ „Заведенію“, якъ се Вышнеградскій жадавъ, то наилучше напасти на мене мокрѣмъ радномъ, зробити зъ мене мальверсанта, дефравданта, якихъ було подостаткомъ въ центральной управѣ, взяти менѣ честь, кинути воакій подѣрвнн, не зрозумѣти моихъ оправданъ, а вѣднѣ, съ 6 дѣтьми и жѣвною пустити съ горбамъ!... А чей-же я маю больше претенсіи до фаховости, якъ молодой правникъ або отпущенный чиновникъ асокураціи, котрый въ Нижнѣмъ Новгородѣ сидѣвъ безъ хлѣба, за котрымъ я въ Петербурѣ вотаваляся, и котрый лише для того занявъ мое мѣсто, бо не мавъ денде пригорнутися...

Мимо всего, п. Савелинъ поддалося строгому указу центральной дирекціи, подчиненому п. Коширокамъ и Павеницимъ, хочъ подумавъ, що „воакя кривда есть великимъ преступленіемъ и наказаніе за тую-жъ послѣдуе, хотя не все скоро,

но тымъ повѣтѣше“. Онъ передавъ п. Щуровскому казу, инвентаръ и заломъ товарѣвъ въ порядку и продолжилъ кнѣги своя бухгалтерскія. II. Щуровскій привѣлъ съ собою двѣ кнѣги въ центральномъ управѣ и вывелъ за „ислѣдованіе“ дѣлъ, почавши отъ 7 червня 1881 р., т. е. отъ першого дня почину операціи торговыхъ. И отъ ще показалося! По двонедѣльномъ трудѣ сконотатовано, що воѣ обвиненя, поднесеннѣ центральною дирекцію противъ п. Савелина, суть частю е и акціею, и що выдумано ихъ лашѣ на то, щоби его зробати невозможнымъ и усунути зъ кандидатуры на директора „Заведенія“ въ томъ часѣ, коли вже грошѣ булѣ. Сконотатовано далше, що п. Савелинъ въ своихъ трехъ оправданнѣхъ до дирекціи зъ 31 марта, 16 цѣтнѣ и 23 мая, справосъ лише на конторвахъ своихъ кнѣгахъ и що справосъ п. Исидору Фалину зъ 1881 р. не жѣ закрыти, хочъ пояснить ихъ въ способѣ для дирекціи може не цѣлкомъ мнѣлѣ. Сконотатовано остаточно, що претенсіи центр. дирекціи до п. Савелина не мають ніякого подставы, и що дирекція забрала навѣтъ 750 зр. болше зъ казы тернопольской, якъ їй належалося.

О воіхъ томъ здавъ п. А. Щуровскій справу дирекціи д. 27 червня 1885 р. Але вже въ мѣснѣцѣ надолнѣтѣ насѣвъ для п. Савелина третій и послѣдний ударъ. Для 14 надолнѣтѣ рѣшила дирекція „Заведенія“ убѣднѣти п. Савелина навѣтъ зъ уряду агента задатковой казы въ Тернополи, и въ слѣдѣ за тымъ выслала п. А. Щуровского, щоби перенявъ цѣле дѣло. Представленя изъ сторѣнь п. Савелина не мали ніякого успѣху. Противно, коли п. Савелинъ упоминался у дирекціи, щоби подано ему причину такъ скорого усуненя, заявила дирекція въ письмѣ зъ 26 надолнѣтѣ 1885 р. до ч. 2070, що убѣднѣнне послѣдувало „изъ-за неблагонадежности и нанесенія Заведенію большахъ убытковъ черезъ преднамѣренныя дѣйствія“ п. Савелина. По при-ой слова стояло далше, що коли п. Савелинъ посмѣе ще далше пытаться о причину своего усуненя, то дирекція отвѣстѣ ему „безцеремонно“ т. е. вою справу передать оудови.

И на се писмо отвѣстѣвъ п. Савелинъ центр. дирекціи и не убоявся грозьбы. Въ справѣ „неблагонадежности и убытковъ“ отглагово на „ислѣдованія“ п. Щуровского, и на фактъ, що центральна бухгалтерія, а не его филиална въ Тернополи посѣдая неправильно веденій кнѣги, а до того додавъ, що не онъ а сама центр. дирекція нанесла „Заведенію“ убытки, бо не только не вкладала ніякихъ грошей въ збожевую филию, але противно, воакую готовку зъ-оттамъ забрала; а оттакъ въ 1881 р. поручила веденне дѣла чоловѣкови, на котромъ болше ще отрагала, якъ сама каже. — „Я частымъ, писавъ п. Савелинъ, по мой сторѣй правда, а доказы въ рукахъ; совѣсть моя свободна отъ пороковъ и я не боюся борьбы, до котрой вызывае мене дирекція. Противно, борба тая може статися дуже небезпечною для когосъ другого...“

(Конецъ буде.)

Про лицитацію селянскихъ грунтовъ и якъ їй зараджувати?

(Рефератъ п. М. Дорундяна на повѣтовѣмъ Вѣчу народномъ въ Коссовѣ).

(Конецъ.)

Що до организаціи такихъ кольцѣвъ, то треба розрѣшнати межѣ кольцами, котри мали-бы выскъ на гадѣвъ, а кольцами, котри бы дѣлали для цѣлѣй чисто чоловѣколюбныхъ, одній и другій могли-бы бути статутowymi чи звязками, або безъ статута. Въ кождѣмъ разѣ мусѣвъ-бы передосѣмъ завязати о серѣдокъ кѣдець въ кождѣмъ мѣстечку, де в судѣ, и мати по селажъ або кольца селянскія або агентѣвъ. Осередокъ кѣдець мусѣвъ-бы вести евиденцію, котри реальности, де, коли и за яку цѣну мають бути лицитованнѣ, а кромѣ того евиденцію такихъ людей, котри бы мали охоту и могли реальности для себе купувати.

Зѣбѣтъ ще отвѣстѣти на можливый закидъ: якъ могли-бы такі звязки знати, де, коли и за яку цѣну есть реальность на продажѣ на лицитаціи, и потому завѣдомляти тыхъ, що хотѣли-бы купити. О рѣшисаню лицитаціи можна довѣдатися въ судѣ, въ урядѣ громадскомъ и въ часописѣ урядовѣй („Газетѣ Львовскѣй“), а нема сумнѣнн, що коли-бы истнували кольца лицитаціи, и рускій часописъ повѣдомлялѣ бы публику о рѣшисаннѣхъ лицитаціяхъ.

Тымъ способомъ можна бы залобѣгнѣти, абы нашѣ грунты селянскій майже за дармо не переходили въ чужій руки. Треба намъ лише бути чинными и дѣбати про себе, бо батькѣщина наша, усувався намъ зъ-подъ ногъ, якъ пѣсокъ въ подѣ копытъ объюченого коня, а статистика показує, що лицитаціи не то аблѣщаются числомъ, але и аблѣщаются въ грѣбнѣй для насъ способѣ. Що нынѣ од-

ному, то центра Друтѣму. Высланы рѣшеннѣмъ доказуваѣтъ, что кнѣги тѣхъ далше ведѣтъ... оно все вѣдѣ боѣ тѣхъ, — то не болше... чиншѣвннскими и рѣшеннѣмъ... она чужѣй, — що жь и то до рѣшѣ... рѣдѣвъ, батѣвннскѣй... се для насъ воіхъ... гадѣвъ, а кождѣй, хто боѣвъ... се, представлѣтъ... отъ котрого намъ треба... нѣтѣся. Батѣвннскѣй... дорого крѣви — и они ужѣлѣ... даваймо-жѣ мы тѣхъ... лѣкѣмъ! Не гонѣтъ, щоби тѣхъ... заснѣнну предѣлѣсннми... чужѣй плугѣ, — щоби тѣхъ... дѣлава плоды чужѣй!

Посажѣмъ же, що якъ деѣро... дѣти и заходѣтѣ-жѣ, такъ... мусѣтъ бути намѣю, — аметѣмъ... невабѣтннго Тараса: „Въ своихъ... правда, и сила, и воля“.

А по тымъ словамъ... такой резолюціи:

I. Вече Народне въ Коссовѣ... проситъ всѣхъ патріотѣвъ и народолюбѣвъ... а особливо Русинѣвъ, щоби по... сточкахъ повѣтовыхъ завязуваѣтъ... тѣхнѣй, котрыхъ задачею было-бы... евиденцію грунтовъ выставлѣннѣ... цію, и провадѣти выкалъ газѣтѣ... котри бы такі грунты скуповуваѣтъ... тѣся, щоби тѣхъ грунты не переходѣли въ чужій руки.

II. Вече Народне въ Коссовѣ... особливо патріотѣвъ и народолюбѣвъ... а особливо въ Кутахъ, щоби чѣмъ скорѣе... звали Комитетъ до уконституованя... кѣдець лицитаціиныхъ для цѣлого... совѣского, съ вынѣю въ Кутахъ, и... переведеніемъ въ жѣтѣ высказавою тѣхъ тѣхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Отпѣвъ мнѣ. Тисою на интервѣу въ справѣ болгарскѣй.) На засѣданю угорской казны посѣвъ въ четвергъ давъ президентъ угорской кабинету, мнѣ Тиссо, отпѣвъ на звѣстѣй въ тернезаціи. Отпѣвъ та хочъ и не была... то однакожъ въ дѣлнхъ точкахъ... нѣстѣмъ ясно и отгѣро отаовнѣе Австріи... въ справѣ болгарскѣй якъ и въ... дѣлѣмъ т. зв. воіхъ... Тиссою зробила въ загалѣ дуже... въ парламѣнтѣ и выклѣкала... цѣлѣмъ свѣтѣ позитивнѣмъ, а... комѣтуютъ ту отпѣвъ въ той... Австріи готова навѣтъ выноѣвѣти... отпѣвъ бы та хотѣла окупувати... отпѣвъ есть слѣдующій: Насампередъ... бездѣлнцѣ, що на дѣлѣкѣ... терпѣлнцѣхъ, не могло-бы жѣде... въ свѣтѣ, зѣ вѣгладу, що... перъ въ ходѣ, дати отпѣвъ... шахъ обовязкѣвъ. Онъ не даѣтъ... на кожде окреме пытаннѣ и... тѣвъ до своего загалного... однакожъ хочѣе ще дати... пытанъ. Передовѣмъ заперечѣ... наше мнѣнѣтерѣтѣ дѣлѣ... коли о детронизации князя болгарского, а... то-бы оно вже зъ горы... ки. Александра и пѣхвалою той... якими-небудѣ условиями. — Межѣ... тельствомъ а Россію не... ваннѣя верховного... нѣй части балканского... умнѣнѣ и тому... нѣжнѣми условиями. Платчене... оного отаовнѣе монархѣй, котрого... жуемѣю, отпѣвъде при... льнѣской угоды зѣвоѣмъ... Що до заговорѣвъ, котри... князя болгарского, наше мнѣнѣтерѣтѣ... граничныхъ перестѣрѣгѣвъ... рѣшѣннѣи розъярѣна, але не... рѣнѣй або въ интересѣ... Теперь перейшовъ Тиссо до... своего загалного заявленя: Въ... оказалъ онъ свой индивидуальнѣй... случай, наколи-бы на... ны, то интересѣ Австро-Угорскѣй... щоби жѣючѣ тамъ народы... до своихъ индивидуальнѣй... отѣной державнѣ. Згѣдно съ... заграничныхъ козымъ... ще и нынѣ наибольше интересѣ... що держава — отѣуваючи... ганки поблѣженнѣя або... свои отремленя съ цѣлѣмъ... вильномъ авѣрнути до того, щоби... пирати самостѣйнымъ... державѣ и не допустѣти до... вленя протекторату або... вѣднѣю однои чужѣй державнѣ. Въ... шнѣхъ отношеннѣхъ що до... граничными не настала... Дѣлѣмъ

они не змінені так, як їх поповнив міністер д'ял заграничних в об'їзних делегаціях. Съ Німеччиною стосюк и нині на давній стоїть, и як раз д'ятого не можемо сумніватися, що зб'їгляду на соб'їльній потнованіа можемо ополученій задержати також ту соб'їльну підставу без загрози загальному міра. Актъ берлинської угоди уважаємо ще и нині обов'язуючим и за такі, котрий повиненъ бути одержаний. Правительство не отогупає отъ той вже заявленої гадки, що наколи-бъ Туреччина не могла стати в обороні свого права, то и іхто не має права до односторонній збройнои интервенції и що в загалі воєна зміна на Балканському півострові, може настати лиш в порозумінні с другими державами, що підписали угоду берлинську. Ого загальний начерк наших стремленій, котрі бажаємо и сподіваємося досягнути в порозумінні с державами без порушенія міра. Овогаченіе той цілі не будемо утруднати складаннємъ передчаснихъ поновеній голооными словами. До той цілі будемо отремїти сь подвійно потрібнимъ опокоемъ в часахъ критичнихъ сь умірєностію але заравомъ також и сь цілою повагою и рїшлїстїю.

(З сь Засіданнє Годи державної) отбулося в п'ятницю; сїдуюче засіданнє назаичене на второтк сїдуючого тиждня.

Заграничній Держави.

Россія. Царока цара виїхала вже передъ дводкома днями зь Спала до Петергофу. — Поділі вїстей „Нов. Времени“ справа болгарока занепокоила дуже московскій круги торговельні. Въ интересахъ, котрі сь початкомъ вересня с. р. була трохи піднеслися, настала знову застоя в наслідокъ непевности ситуації. Наколи-бъ такъ дальше потрєвало, то вь такому случаю не буде радї, щоб интереси торговельні могли такъ розвиватися, якъ сего сподївалися вей в виду добрихъ сагорїньнихъ урожаїв. Теперїшне положеннє єсть такъ само эле, коли не горше, якъ вїйна. „Моск. Вїдомості“ глядять тепер на справу болгароку дуже песопиотично, бо довідують зь певного жерела, що вь виду уоподобленія вь Болгарію воєнаї змаганія Россія позбавляеть беззубоїстїю. Болгарія єсть поїла „М. Вїдом.“ страшно здеморалїзована а партія російска вь повної дезогранїзації. Найбольшій прахїльнїк Россії по части увязненія, по части потїлнїк за границю. Тажє сама газета доносить, що капітан штабу Димитрїєв, що арештувавъ кн. Александра, и капітанъ Вазовъ, воснатаннїк російскои академіи нажинерскои, пропали деов без вїсти.

Німеччина. Воєна лиш справа болгарока — отже и вь Німеччанї. „Nordd. Allg. Zig.“, органъ канцлера німечкого, розповідала знову широко о справї болгарокої вглядіаю сь абдакація кн. Александра. Слїз разомъ вже не знати, якъ назвати новий дебїт канцлерского органу. Звїстало, якъ остро выстувила була „Nordd. Allg. Zig.“ заравъ по детроназаціи князя болгарского и якъ она отаралась оправдати поступованнє держав вь сїй справї а особливо поступованнє Німеччанї; тепер окладає она всю вину на кн. Александра, котрий поїла єя поглядіу уступивъ зовсімъ безь причини: „Кн. Александеръ видївъ черевъ 5 до 6 лїт, що выдержати гївїв Россія не шкодїаи своїй адоптованій отчанї. Якъ же нагло по такъ горачїмъ прїянятї и трїкмі-єльїмъ походї зрозумївъ онъ, що не удержитъ оуоротавъ Россія? Чи прїгоди зь 21 серпїя такъ ослабили єго нерви, що постановивъ не выставлятїю знову на щось подобног? Чи мовезаблаглось єму по 8 лїтахъ свого побуту отручїатїю другими якъ тамтї образами? Поговорїка, будто-бм державї європейскїй выкинула кн. Александра зь Болгарїи, не може уоготїтї вь виду фактїв. Князь покинувъ Болгарію зь власної вої вь хвалї, коли народъ выгавъ єго ентузіастично и коли найбільше потребувавъ єго вїмочи. Сподїваємося отже отповідїа на ыгнаннє, що оподукало князя до абдакації, отъ тїхъ газет, що вытупають вь оборонї Болгарїи и Батенберга. Мовчки не можна того пытанія помятїа а коли не праса, то розирави вь угорскїмъ и німечкїмъ парламентахъ дадутъ на то прїялєннє отповідїа. — Загалнєу сензацію выклїкавъ вь Німеччанї прїїздъ бельгїйского короля до Баденъ Баденъ сь визїтїю до німечкого цїсаря Вїлгельма.

Болгарія. Справа болгарока зачинає знову займатї дуже вїднє становищє вь свїтї політїчкїмъ. До сего причїналось головно двї причїнаи: разъ выступлєннє ген. Каульбарса вь Софіи а єго дїяльнїсть тамъ-же, а отгакъ найновїше отавищє Австро-Угорчанї вь справї болгарокої и отавищї угорского презїдента кабинету за интерїєрації вь парламентї. Само внутрїшнє положеннє вь Болгаріи єсть дуже неутрадне, а до сего причїналось головно така сама Россія, котра завдато покванно и яокравно берєся до реалїзаціи своїхъ планїв. Такимъ поступованнємъ Россія не може нїякъ зыкати собї сїмїацію Болгарї, хочь бм навїть и тїхъ, що доси були для неї зовсімъ прїхїльнї. Понятїю, що „близка сорочка тїла“ и для того нинї кождий правдївїй Болгаринъ, хочь и якъ оминатїзує сь Россію, глядїть на нїю сь недовірїємъ и клопотєво судїбою рїдного краю и народу. Прїїздъ ген. Каульбарса до Софіи не только не успокоївъ Болгарї але ще и протївно, бїз нїє большє ще подразнївъ и розвїивъ всакє доврїє, яке ще хочь крїхту зберєглось було вь Болгаріи до чїстїного поступованія Россії оуоротавъ неї. Ген. Каульбарс прїїхавъ до Софіи выступивъ отъ разу не яко агентъ дипломатичнїй, але зовсімъ

такъ якъ собї бажавъ того Катковъ: яко комисарь, за котримъ постунає легіонъ лїкторїв. О єго поступованї заравъ по прїїздї до Софіи мы вже коротко доносили; тутъ мусїмо ще додати, що бїз прїїхавши до Софіи зробивъ визїту воїмъ агентамъ дипломатичнїмъ навїть румунскому и бельгїйскому, але не отвідавъ прїдотавитєля Англїи мїмо того, що той єсть доавномъ (прїдотавитєлемъ) тїла дипломатичного. Сго жаданїа, поставленїя вь імени Россії, звїстїя такожъ, якъ звїстїя такожъ отмова на нїхъ отповідь болгарского правительства. Коли дїя 28 вересня болгарскоє правительство оголосило пїклатами выборы до нового собранїя для выбору князя, розгїтїався ген. Каульбарс дуже на такє поступованнє и уважавъ зовсімъ вь правї якъ агентъ дипломатичнїй оголосити пїклатами вь чужїй державї свои жаданїа. Тї жаданїа сформулувавъ онъ такожъ вь 12 точкахъ, розобавъ ихъ воїмъ російскїмъ агентамъ сь завованнємъ, щоби они шїрили ихъ вь народї и розкїнувъ ихъ самъ вь тїмъ-чакъ прїмїрїнїкїв по краю. Розумїєся, що такє поступованнє агента дипломатичного выклїкало вь дїлїй Болгарїи великє невдоволеннє. Змїотъ згаданихъ 12 точокъ єсть сїдуючїй: 1) Царь має надїю, що вей Болгарє покинуть вь теперїшній порї борбу партїїну и зближатю ширю и дружно до Россії, якъ такожъ звернутю сь повнимъ доврїємъ до царя, ихъ одїногого освободитєля, котрий має лишь добро Болгарїи на оцї. — 2) Чаотъ пустыхъ слїв и манифєстацій вже мїнувъ; царь выжїдає тепер отъ Болгарїи дїла, котримъ бм она заманифєстувала недвозначно овою преданїотю, а тогды лишь дозволїть царь, щоби поступъ краю розвивався такъ на вїй якъ и на внутрї. — 3) Россія анї не бажає анї не стремїть до знїщенїя Болгарїи; она протївно бажає розвоку краю вь кождїмъ напрямї, а коли Болгарє лишь зближатю дружно до своихъ братївъ Россіян, то она можуть на певно чїолїти на ихъ помїчъ вь справахъ, котрї такъ тїсно звязанї сь истнованнємъ ихъ державнои будучїотї. — 4) Ген. Каульбарс доказує, що послїднє поступованнє Болгарє не доказує зовсімъ того доврїя, якого Россія мала-бм зовсімъ право домагатїся, и вказує на то, що дешєшу сь подякою царя не шїрено вь народї. — 5) Знїщеннє хоруговъ мусїло на кожного воїна зробити дуже прїкрє враженнє. Нищїти хоруговъ — каже ген. Каульбарс — то єсть дїло даке, незвїстнє доси вь исторїи, атентатъ, котрий вымїває воїне воїковоє почуттє, всакї дисциплїну, бо хоруговъ єсть ознакою, повїреною оїдїй якогось воїкового отдїлу, котру потреба єму лишь просто отобрати, наколи покажеє єя негїднїмъ. Такъ само и то, що зроблено сь школою кадєтїв, може лишь принєсти шкоду для понїя воїкової чєстї будучого поколїня сїдїцїрїв. — 6) Наколи то правда, що Болгарє опалили сь одїною хоругвою такожъ ордеръ св. Георгїя, то тїмъ провинїаио такожъ и протївъ мїжнароднои прїячїнїотї. — 7) Рївночасно выслїаннє денєшъ до царя и до кн. Батенберга єсть сїмїшнїмъ и кїдає некорїстє свїтло на депутатївнїхъ собранїя. — 8) Анї кн. Батенбергъ анї жадєнъ зь єго братївъ не прїїдуть нїколи и подї вїякїмъ уловїємъ на престолъ болгарокої. — 9) Жадємо, щоби великє народнє собранїє зобразило по зовїмъ овободїнїхъ, безь всякого прїєвїя переведєнїхъ, выборахъ. — 10) Уважаємо для того кончє потрібнїмъ и жадємо, щоби знесєно станъ облоги, щоби заравъ выпущєно оїцїрїв, що брали участь вь ворохобнї и щоби выборы отгложєно на два мїсїцї. — 11) Для окрїпленїя мого жаданїа що до выпущєнїя увязненїхъ оїцїрїв додємо, що мы вь нашого становищїа не прїзнаємо теперїшнїю правительство, утворєному зь партїи и не маючому крївїю законїюї підотавї, нїякого морального права судїти и переотївдєвати другу партїю політїчкїю. — 12) Нашо сїдїтїв радїю воїмъ болгарокамъ патрїотамъ забутї на мїнувїшнїотї а памятїти лишь на будучїотї и зїятїся дружно и згїдно до прїготованїя нового жїтїя державног и такъ оїстїтї терєнъ отъ воїкїхъ мїзмїв и прїготовитї для нового правительства.

НОВИНКИ.

— Загалнєу Зібраннє членїв „Народнїо Торговлї“ у Львовї отбудєся для 20 л. жовтїя с. р. вь великій салї „Народнїо Дому“. Порядкє днєвнїй поданїй вь Оповїщенїю дирекції, умїщенїмъ вь частї вїсєратївїй вїшнїшого чїсла „Дїла“.

— Чейже раз! Довїдуємося, що Рада шкїльна краєва вь наслідокъ телеграмї „Народнїо Радї“ до п. министра просвітїи и нашой отзовї до жадїотїа п. Залєског вь послїднїмъ чїслї „Дїла“ уогнула отъ нинї п. Тїта Будымовског, звїстїюг „керовнїка“ взрїцєвои рускои школы вь Львовї. Чей же вже разъ тепер настанє олоуї вь сїй школі и п. „керовнїк“ большє до неї не поверїє! — Новимъ управитєлемъ сєй школы має зїотатї п. Корн. Червнїковї, учїтель при семїнарїи педагогїчнїй вь Станїславї.

— Вь передодєнї Вїча Коломїйског вєчеромъ отбулоє руска забава сь танцїми и удалася дуже добре. Молодежя рускої зобралоєся дуже богато зь Коломїї и зь околицї. До танцїв отавало звышъ 80 пар.

— Впр. мїтр. Сильвєстеръ повернувъ уже вчєра до Львова.

— Прєсв. єп. Іоанъ Ступнїчїй бувъ дїя 25 л. вересня вь Сїяноцї и гоотївъ тутъ вь домї в. о. Чємарїнка. При вїїздї Прєсв. Владыкї перємоског повїтавъ єго при трїофальнїхъ вїротакъ вєя публїка мїот, оєредї котрїи находитю

тє такожє богато овїщенїкїв зь окрєстнїотї Сїянока. Вь шєршїхъ трїофальнїхъ вїротакъ повїтавъ Прєсвїщенног бурїотрї п. Ладїжнїнскїй а отгакъ отведєно Прєсв. Іоана до церкви, передї котрою була уставлєнїй другїй вїротатрїофальнїй. Тутъ повїтавъ єп. Іоана о. Чємарїнскї, по чїмъ Прєсвїщеннїй, помолївшїю вь церкви, удаєся до дому о. Чємарїнка. Тутъ прїдотавляєся єму уряднїи вїлхъ властєй. Вєчєромъ того дїя отгложєно дїтїю, на котрїй Прєсв. Іоанъ благословївъ хлїбї, шєнїацію, вїно и оліву, а на другїй дєнь т. є. вь недїлю для 26 л. вересня отправївъ самъ Владыка оужбу Вожу. Пїдчєотъ богослужєнїя выголосївъ о. Констанкїєвїчъ прїовїдї, вь котрїй подїїлїєся захєду вїсєратїи Прєсв. Іоана, що не щадївъ трудїв, щоби прїбрутїа до Сїянока и звелїчїти нашє брїдї.

— Вь справї рускои гїмназїи вь Кїцманї. „Буковїна“ довідєся, що одїнъ зь навївшїхъ доотїйнїкїв державнїхъ малъ выколїтїєся, що Чернївїї мїмо воїкїхъ захотїєв не одержатї гїмназїи, а коли будє заведєна на Буковїнї яка гїмназїа, то вь Кїцманї.

— Канцєларїя товариства „Просвїта“ повїдомлїє, що розсылає Калєндаря на рїк 1887 Ва. Члєнамъ, уплатївшїмъ вкладкї за р. 1886, уже розпочалоєся. Члєнї-жє, котрї не уплатїли ще вкладкї за сєй рїк, зволїть ласкаво тужє надїодлатї, а Калєндарь будє вїмъ сєй часъ выслїанїй.

— Отъ Выдавнїцтва „Малоруско-нїмечког Словаря“ єсьмо прїєнїї о помїщенїє сїдуючого оновї цїнї: „Малоруско-нїмечког Словаря“ выїшли уже зь друку оба послїдїй выпускї, то єсть: 25-тїй и 26-тїй (арк. 664—706. стор. 1041—1120), такъ що вже цїлїй Словарь укїнчєнїй и сєю послїднїа єго частъ будє небавомъ выслїана в. о. прїдїлїтїкїмъ. Але позвїятъ многї зь в. о. прїдїлїтїкїв не понадомлїли ще до тепер рєштї прїдїлатї, хотїя вей зїотали повїдомлєнї о укїнчєнои Словаря и о належнїотї, яку хто ще має доплатїти, то послїдїй выпускї выслїанї будєть лишє тїмъ, котрї тепер цїлу прїдїлату (14 зр.) зложїли. Прочїхъ в. о. прїдїлїтїкїв, котрї сь якїмъ догомъ залагають, прїєнтїю, вь ихъ власнїмъ интересї, о ласкавє надїодлєнїє чїмъ скорше рєштї прїдїлатї и о повїдомлєнїє, коли кому не отає якїхъ выпускїв або аркушїв Словаря, щоби завчєотъ можнє ще, кому потреба, отложїти и задержати недостаючїй якї аркушї, бо повїстали прїмїрїнїкї Словаря будєть тепер на два окремї томї роздїленї и окремю зброшурованї. — Вь Станїславї д. 30 л. вересня 1886. *Собрїонъ Недїльскїй.*

— Краса Рада шкїльна має подати мїнїстертєву прїєвїтїю овою гадку, щоби вь галицїнїхъ школахъ реалїнїхъ наука зыка французског була обов'язковою.

— Вь справї „Заведєнїя“ О. Євгєнїй Дуткєвїч, члєнъ основатєль „Заведєнїя“ и члєнъ Совїта управлїючого, выступївшїи сїми днями якъ зь Совїта такъ и зь самої-жє нїогїтїцїи, подавши причїнаи вытупїлїя до протоколу.

— Вь львївскїмъ унїверситєтї отбулоєя вчєра торжєствєннє откриттє нового шкїльного року. Сенатъ академїчнїй постановївъ отправїтїи на будучє сє торжєствє аж 9 жовтїя.

(+) Вь Харьковї заснувало Земєтєво школу народнїю імени славног писатєля украинског Григорїя Квїткї Основанєнка.

— Православна школа жїночя вь Чернївцяхъ. Чернївецкїя православнои конєсторїя задумала була открити вь Чернївцяхъ православнои школу жїночю, вь котрїй розумїєся була-бм гарнєлюкї подї покровно православія румунїчїа и рускї дївчата православія. Але справа сєн школы оталася прїдєтїю зрїлою розвагї вь мїнїстертєвї прїєвїтїи. Мїнїстертєво не згїдїлоєя іменно беззуболю на пропозїцію конєсторїи, але зажадало отъ Радї шкїльнои выказу православноїхъ учєнїцї поїла ихъ бесїдї. Бєть отже надїє, що и рускїй языкъ вь сїй школі будє большє увагїлнїмї.

— Страшнїй розбїжнїк Нєчпїрїовїч, котрого ще добре памятають окрєстнїотї Берєжанї, Бучача и галицког Подїлїя, отєдїжуючї овою кару вь вїзнїцї вь Картгаузъ збожєволїв; єму здалєся, що вєє его хтєсь перєсїдєє и гонїтє. Зарядї дому карног вь Картгаузъ отїлоєся до львївског суду карног, щоби той отобравъ єго и прїмїотїв вь заведєнїю для божєволїнїхъ. Сїми дїями будє отже Нєчпїрїовїч прїєвїзєнїй до Львова, отгакъ умїотатъ єго вь домї божєволїнїхъ на Кульшарковї. Нєчпїрїовїч має ще отсїдєжуватї 3 роки вь вїзнїцї.

— О. Кїмїє Сарнїчїй, перебуваючїя недївно вь Жовквї, прїєлїєтъ — якъ доносїть „Dziennik Polski“ — нїгумена о. Амвросїя Тарчанїна вь тїмъ оамїмъ характерї до Пїдгорєцї. На єго мїзде має прїїтї о. Франковскї, котрий вже передъ девятї лїтами бувъ вь Жовквї.

— Шаркїятїна — якъ намъ доносїть, — папує вь Тернополї, особливо межї жидївскїми дїтїми. Бувають такожъ олучї дїєтерїи. Шаркїятїна прїєвїзєла до Тернополя зь окрєстнїхъ сєлъ Бєрєзовцїв великои и Кутковєц.

— На подїмогу тїжню потерпївшого отъ огню нашого патрїота кїупцї п. Ярослава Корытовског вь Калушї зложїли дальше на рука нашой Редакції П. Т.: Крїл. о. І. Величкї 2 зр.; члєнї Выдїлу „Рускои Бєсїдї“ у Львовї 10 зр.; нп. профєсоры рускои гїмназїи у Львовї: цоходъ Юл. Романчєвскї 10 зр.; Грїг. Цєглїнскїй 1 зр.; д-ръ Юл. Цєлєвїч 1 зр.; Нат. Вахнїянїн 1 зр.; Конєт. Лучаковскїй 1 зр.; Іє. Громїздїй 1 зр.; Н. Н. Ієвєвскїй 1 зр.; дїальше о. Володїм. Пєтрусєвїч 1 зр. и п. О. Вїханьскїй 1 зр.

Вєстї зь Авр. Львївскои.

Канонїчнїю інстїтутїю дїотавъ о. Пєт. Вїлїшїнскїй на Довжанку, дек. тернопільског.

Прїєнтїю на Рудїи кїи, дек. роздїльског, дїотавъ о. Конєт. Стрїкїй.

Завїдєтєлїстїю Нєстєровєцї, дек. зборївског, дїотавъ о. Іоанъ Чаровскїй, завїдєтєлї Довжанкї.

До іспїту конкурєвог позволено прїстїпїтї оо: Алекс. Стоцкому зь Богутїна и Іоану Павлуовїчу зь Протєєв.

Архїєрїєскїя грамотї похваїнїй получїли: о. Нїколай Лужнїцїй, парохъ Сорочка, сь правомъ ужїзатїа крылошанскои рїоц, и чч. парохїанє Сорочка — на заолуги при будовї новог церкви.

Пєрєпїска Редакції и Адмїнїстрації.

Вл. Ю. вь Т. Вашу гуморєску заховали мы вь редакційнои тоцї. —

Аптика РУКЕРА во Львовї

поручає 1863 203—7

Зїльє Зебургєра яко певнє средотєво на катарї, кашєлї и хрїшкї. Цїна одїнои пачкї 20 кр. За опакованнє и посылку почтою чїолїтє 10 кр.

Ц. к. уприв. галиц. акційнїй

БАНКЪ ГИПОТЕЧНІЙ

(41—7) купує и прїдає 1679

вєякї вартїотїй папєры и монєты по курсї днєвнїмъ.

Поручєнїя зь провинції выконує отворотнїю почтою безь провїзїи.

Вже вїйшовъ

Ілюстрованїй

КАЛЄНДАРЬ

Товариства „Просвїта“ на рїк 1887.

Змїєстъ: Калєндарь исторїчнїй, астрономїчнїй и церковнїй. — Мїсїяцїє отъ увагїлнїємъ вїдїмїєть мїсїяцї и стану воздуха; вїходї и заходї сонцї; Калєндарь жидївскїй. — Чаотъ и нї формациї на: Цїсарєка родїна. Прїєнтїє по Львовї. Лїкарї-руснїи и адвокаты-руснїи у Львовї. Выказъ оплатъ штемплєвїхъ дуже докладнїй и факсово отобрєнїй д-ръ Коостємъ Левїцкїмъ. Прїєнтїю почтовї и телеграфїчнїй. Вагї и мїры. Такоє звїзїнцїє, єлїкрїбъ и трамваю. Інстїтукції для вїдїлїхъ звїзїнцїє и почтою. Калєндарь лєвєцїй и рїбачїй. — Устїавъ церковнїй на рїк 1887 укладу о. Теодора Мєльнїка, дуже докладнїй и обшїрнїй. — Чаотъ лїтєратурїа: Два прїєнтїєлї (оповїданнє Н. Нєчуя), Чары (оповїданнє Д. Лєског). — Вь читальнїи (оповїданнє К. С. ког). Громїздїкї порядкї на Украинї Коломїйчкїа. — Бєсїда д-ра О. Оговоког вь XXV роковїнїи омертї Тараса Шєвчєнка у Львовї. Вь XXV роковїнїи лїтєратурнои дїяльнїотї Оєлїна Федїковчїа. Вїєграфїї и портрєтї, Прєсв. д-ра Ю. Пєлєша, О. Федїковчїа, Наума Шрїах, Н. Устїлїовчїа, Могїльнїцког, Руданьског. Пєсїї. — Чаотъ господаркоа: Калєндарь пасїбнїчнїй. — О травахъ. — Якъ отбраховатї жаву вагу худобї. — Увагї для кушучїхъ звїратъ господарскї. О брєжєнїєтї оамїцї у звїратъ. — Дєцє зь молочаю господаркї. — Иєсєратїи.

Вышєнїй змїєстъ Калєндаря показує, що частъ нїєформациїна и лїтєратурна дуже богата, а устїавъ церковнїй, уложєнїй факсовимъ знатокїмъ, прїєвїшєно оамїмъ отємомъ воїкї до теперїшнїй устїавї.

Цїна калєндаря отбїмаючого 17 аркушївъ друку лишь 50 кр. а в.

Дїотати можнє вь товариствї „Просвїта“ и вь вєїхъ большїхъ кїягарнїяхъ вь Галичїнї. Замовляючї вь „Просвїтї“ вь провинції зволїть долучатї 10 кр. на почту.

Колї хтє замовитї бодай 12 прїмїрїнїкїв, одержатъ 20% рєбату. — Позвїятъ накладъ не великїй, прїєвїтїю оїпїшатї зь замовлєнїями.

Якъ заводїти Правды на ладъ закомарскои Правды?

Розказавъ Данило Тавячкєвїч, духовнїй Закомарї. Накладомъ „Батькївщїнї“. Цїна 10 кр., а почтою 15 кр. Дїотати можнє черезъ редакцію „Батькївщїнї“.

